11/12/2021

Πανηγυρικά εορτάζεται η μνήμη του Αγίου Σπυρίδωνα στο Ναύπλιο

/ Ενορίες

Τον Πανηγυρικό Εσπερινό στον ναό του Αγίου Σπυρίδωνα Ναυπλίου τέλεσε το απόγευμα του Σαββάτου 11 Δεκεμβρίου 2021 ο πρωτοπρεσβύτερος π. Ελευθέριος Μίχος, ο οποίος μίλησε για τη ζωή και το έργο του Αγίου. Κατά τις Ιερές ακολουθίες έψαλλαν ο πρωτοψάλτης του Μητροπολιτικού Ιερού ναού του Αγίου Γεωργίου Δημήτριος Καρκαλάτος και ο λαμπαδάριος κ. Γκολέμης .

Ο ιστορικός ναός του Αγίου Σπυρίδωνα έμελλε να συνδέεται με το τραγικό γεγονός της Ιστορίας μας, την δολοφονία του πρώτου κυβερνήτη της Ελεύθερης Ελλάδος , Ιωάννη Καποδίστρια. Στον ιστορικό ναό του Αγίου Σπυρίδωνα ένα κυριακάτικο φθινοπωρινό πρωινό στις 27 Σεπτεμβρίου του 1831 και ενώ η θεία λειτουργία είχε ξεκινήσει και οι πιστοί εντός και εκτός του Ναού ανέμεναν την

έλευση του Εθνικού Κυβερνήτη Καποδίστρια. Όμως ξαφνικοί πυροβολισμοί αναστατώνουν το κλήρο και όσους πιστούς ευρίσκοντο εντός του ναού. Η θεία λειτουργία σταμάτησε και όλοι προσπάθησαν να εξέλθουν από την μικρή θύρα της εκκλησίας προκειμένου να δουν τι συνέβη. Το θέαμα που αντίκρισαν μπροστά στην είσοδο της εκκλησίας ήταν συγκλονιστικό. Ο Κυβερνήτης κειτόταν νεκρός μέσα σε μια λίμνη αίματος.

Ο μεταβυζαντινός αυτός ναός έχει σχήμα εγγεγραμμένου σταυρού με οκτάγωνο μεγάλο τρούλο και ημιεξάπλευρη κόγχη Ιερού. Η ανέγερση του κωδωνοστασίου έγινε το 1853. Η διακόσμηση και αγιογράφηση του κεντρικού τρούλου και των τριγωνοειδών θέσεων των Ευαγγελιστών έγινε με δαπάνη της Σοφίας χήρας Γεωργίου Ανδριανοπούλου το 1902 (Εργολαβικό Συμφωνητικό). Ο Ναός ήταν ενοριακός μέχρι το 1952.]

ΒΙΟΣ ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ

Ο Άγιος των Κερκυραίων, και πολιούχος του νησιού, ο θαυματουργός Άγιος, που έσωσε πολλές φορές το νησί των Φαιάκων με τα θαύματα του από την καταστροφή και την πείνα, στον οποίο προστρέχουν χιλιάδες πιστοί μέχρι και σήμερα αναζητώντας παρηγοριά και βοήθεια, ο Άι-Σπυρίδωνας δεν πάτησε ποτέ το πόδι του στο νησί.

Γεννήθηκε σε μία φτωχή οικογένεια στην Τριμυθούντα της Κύπρου, κοντά στη Σαλαμίνα, το 270 μ.Χ. Αν και ήταν ένας απλός και αγράμματος βοσκός ξεχώριζε για την πίστη του στο Θεό, την ταπεινοφροσύνη του και τη φιλανθρωπία του. Από το γάμο του απέκτησε μία κόρη, την Ειρήνη. Όταν χήρεψε στράφηκε ολοκληρωτικά στο Θεό και έγινε κληρικός. Η φήμη που απέκτησε ήταν τόσο μεγάλη που όταν εκοιμήθη ο επίσκοπος Τριμυθούντος ο ίδιος ο πιστός λαός τον ανακήρυξε επίσκοπο.

Ακόμα και τότε ο Σπυρίδωνας δεν ξεχώριζε από τους υπόλοιπους φτωχούς ανθρώπους, που αποτελούσαν το ποίμνιο του. Φορούσε τα ίδια απλά και φτωχικά ρούχα με πριν, τον ίδιο σκούφο από φύλλα φοίνικα ενώ και ο βίος του ήταν το ίδιο φτωχικός καθώς όλα του τα υπάρχοντα εξακολουθούσε να τα μοιράζεται με τους φτωχούς. Παντού εξακολουθούσε να πηγαίνει με τα πόδια, ασχολείτο με τις αγροτικές εργασίες και συνέχιζε, ως καλός ποιμένας, να φυλάει το κοπάδι του. Η φήμη του μεγάλωσε ακόμη περισσότερο όταν με τα θαύματα του βοήθησε ανθρώπους που προσέτρεχαν στη βοήθεια του.

Ο Άγιος Σπυρίδωνας στην Οικουμενική Σύνοδο της Νίκαιας το 314 μ.Χ.

Ο Σπυρίδωνας ως επίσκοπος Τριμυθούντα πήρε μέρος στην Α’ Οικουμενική Σύνοδο της Νίκαιας το 314 μ.Χ., την οποία συγκάλεσε ο αυτοκράτορας Κωνσταντίνος, προκειμένου να αποφανθούν οι Πατέρες της Εκκλησίας περί των θεωριών του Αρείου.

Ό Άρειος, μορφωμένος Πατέρας από την Αλεξάνδρεια, θεωρούσε το Χριστό κτίσμα του Θεού και απέρριπτε την τρισυπόστατη φύση του. Ο Σπυρίδωνας, ήδη πολύ γνωστός για το θεόπνευστο κήρυγμα του, μολονότι ουσιαστικά αμόρφωτος, επέτυχε να αντιταχθεί στο λόγο του Αρείου και να αποδείξει την αληθινή φύση του Θεού, το ομοούσιο της Αγίας Τριάδας, με το γνωστό θαύμα με το κεραμίδι.

Αφού συνέκρινε την Αγία τριάδα –Πατήρ, Υιός και Άγιο Πνεύμα- με το κεραμίδι και τα τρία συστατικά του που το κάνουν Ένα – φωτιά, νερό και χώμα- κράτησε στο χέρι του ένα κεραμίδι και αμέσως ξεπετάχτηκε από το χέρι του φωτιά. Στη συνέχεια έτρεξε προς τη γη νερό και στο τέλος απέμεινε στο χέρι του μόνο χώμα. Μπροστά σ’ αυτό το θαύμα ο Άρειος καταντροπιασμένος ζήτησε συγγνώμη.

Ο Σπυρίδωνας εκοιμήθη σε βαθιά γεράματα, στις 12 Δεκεμβρίου του 358 μ.Χ. σε ηλικία 88 ετών και ανακηρύχτηκε Άγιος από την Εκκλησία μας.

Ο Άγιος Σπυρίδωνας «φτάνει» στην Κέρκυρα

Όταν οι Σαρακηνοί πάτησαν το νησί της Κύπρου πιστοί άνοιξαν τον τάφο του Άγιου Σπυρίδωνα, προκειμένου να μεταφέρουν τα οστά του στην Κωνσταντινούπολη με σκοπό να τα γλιτώσουν από τα χέρια των απίστων. Με έκπληξη όμως διαπίστωσαν ότι το σκήνωμα του Αγίου διατηρείται άθικτο ενώ ο τάφος του μοσχοβολούσε βασιλικό.

Το ιερό λείψανο μεταφέρθηκε στη Βασιλεύουσα όπου και παρέμεινε μέχρι το 1456. Τότε, τρία χρόνια μετά την Άλωση της Πόλης από τους Οθωμανούς, ένας πρεσβύτερος, κερκυραϊκής καταγωγής, ο πάτερ Γεώργιος Καλοχαιρέτης, έκρυψε το ιερό σκήνωμα του Αγίου Σπυρίδωνα καθώς και της Αγίας Θεοδώρας της Αυγούστας, μέσα σ’ ένα καλάθι και αφού τα σκέπασε με χόρτα, τα φυγάδευσε από την τουρκεμένη Κωνσταντινούπολη.

Διασχίζοντας με μεγάλο κίνδυνο τη Θράκη, τη Μακεδονία και την Ήπειρο έφτασε στην Κέρκυρα. Τα ιερά λείψανα, που τοποθετήθηκαν αρχικά στο ναό του Αγίου Αθανασίου, τα κληρονόμησαν οι τρεις γιοί του του Καλοχαιρέτη, Μάρκος, Λουκάς και Φίλιππος. Το μερίδιο του ο Μάρκος, το σκήνωμα της Αγίας Θεοδώρας της Αυγούστας, το δώρισε το 1483 στο λαό της Κέρκυρας. Οι κληρονόμοι του λειψάνου του Αγίου Σπυρίδωνα προσπάθησαν να μεταφέρουν το άγιο λείψανο εκτός της Κέρκυρας αλλά συνάντησαν τη σθεναρή αντίσταση των Κερκυραίων και εγκατέλειψαν το σχέδιο τους. Εν τέλει μεταβίβασαν τα δικαιώματα τους στην

κόρη του Φιλίππου, Ασημίνα.

Το λείψανο πέρασε τελικά στην ιδιοκτησία της οικογένειας Βούλγαρη, ως προίκα της Ασημίνας, όταν παντρεύτηκε το Σταματέλλο Βούλγαρη το 1520. Από τότε και για τέσσερις αιώνες έως το 1925, βρισκόταν στην κυριότητα της οικογένειας. Αρχικά και μέχρι το 1528 το λείψανο μεταφέρθηκε στον καθεδρικό ναό του Ταξιάρχου Μιχαήλ στο Καμπιέλο. Το 1528 ο Σταματέλλος Βούλγαρης το μετέφερε στο ναό, που έχτισε η οικογένεια προς τιμήν του Αγίου στο προάστιο του Σαρόκκου (Αγίου Ρόκκου). Ωστόσο το 1537,κατά τη διάρκεια της πρώτης πολιορκίας της Κέρκυρας από τους Τούρκους, το σκήνωμα μεταφέρθηκε για ασφάλεια στο ναό των Αγίων Αναργύρων στο Παλαιό Φρούριο και επέστρεψε μετά τη λύση της πολιορκίας.

Το 1577 αποφασίστηκε η κατεδάφιση του ναού, καθώς έπρεπε να επεκταθούν τα τείχη. Το λείψανο μεταφέρθηκε προσωρινά και πάλι στο ναό του Αγίου Νικολάου των Ξένων στη Γαρίτσα, μέχρι και το 1589, οπότε και πραγματοποιήθηκαν τα θυρανοίξια του σημερινού ναού, η ολοκλήρωση του οποίου έγινε περίπου το 1594, και παραμένει εκεί μέχρι και σήμερα.

Το 1967 ο ιερός ναός του Αγίου Σπυρίδωνος της Κέρκυρας αναγνωρίστηκε επισήμως ως ίδιον Ν.Π.Δ.Δ με Προεδρικό Διάταγμα, υπό την επωνυμία «Ιερόν

Προσκύνημα Αγίου Σπυρίδωνος Κερκύρας».

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: STUDIO B&G ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ – Γ.ΡΑΣΣΙΑΣ